

S Z E R K E S Z T Ő I Ü Z E N E T E K

Nigéria. B. Gy.-nek. Igaza van, Nigéria, melyről legújabbán azt olvastuk, hogy 1959. évre teljes függetlenséget nyer, valóban az angol gyarmatbirodalom legértékesebb területei közé tartozik. „Az angol korona fekete gyémántja“, mint egyik napilapunk találóan írja. Imponáló mindjárt kiterjedése: éppen tízszer akkora, mint Magyarország. (996.700 n. k.) Lélekszáma ellenben csak négyszeresét teszi Magyarország lélekszámának. (32 m.) Földje természeti kincsekben: ásványokban (ezüst, ón, ólom, antimon) és növényi termékekben (banán, kakaó, kaucsuk, mahagóni, pálmaolaj, pamut) igen gazdag. Nevét Afrika harmadik leghosszabb folyójától, a Nigertől nyerte. Az európaiak figyelme csak a XVIII. század végén fordult feléje. De akkor még jóformán semmit sem tudtak róla. Jellemző, hogy a Nigert majd a Nilussal, majd a Szenegállal hozták kapcsolatba. Tömérdek erőfeszítésbe, emberéletbe és anyagi áldozatba került, míg végre sikerült fényt deríteni a kérdésre: Richard Landernek 1830-ban sikerült kijutnia a folyó hatalmas deltatorolatába. Ettől az időtől kezdve meggyorsult a felfedezések üteme s ennek eredményeként a politikai és gazdasági viszonyok is változtak. Addig az ország legfontosabb kiviteli cikke a rabszolga volt. 1866. július 10-én megalakult az angol Niger-társaság (Royal Niger-Company) és a benszülött fejedelmekkel kötött szerződésekkel, számszerint mintegy 350-nel megkezdte a viszonyok normalizálását. A társaság helyébe a századfordulón maga az angol korona lépett s Nigéria protektorátussá alakult át. Az átalakulás különösen társadalmi téren járt kedvező következményekkel: az angol kormány minden, 1900. január 1. után született benszülött gyermeket szabadnak nyilvánított, és 1910-ig egészen felszámolta a rabszolgaság intézményét. Gazdasági téren azonban nem tudott hasonló nagylelkűséget mutatni. A gyarmatosító, tehát kizsákmányoló politika Nigériában is következetes maradt magához. Viszont a benszülöttek minél sűrűbb érintkezésbe jutottak a szabad világgal, annál jobban megrészegültek a szabadság borától. Mint előttük annyi más nép, ők is megindították a szabadságharcot, mely ime most hosszú és szívós küzdelem után eljuttatta őket az önálló államiság küszöbéig. A választott út nem lesz könnyű és rózsákkal szegélyezett, mert az államhoz tartozó nemzetet még ezután kell összekalapálni abból a körülbelül harmadfélszáz törzsből, mely jelenleg Nigéria területét lakja. De az első lépés mindenestre megtörtént.

1957

VIGILIA

JULIUS

